

SABBE, Victor (Blankenberge 10 juni 1906 – Brugge 20 februari 1958). Kleinzoon van Julius Sabbe en neef van Maurits Sabbe.
Groeide op in een liberaal flamingantisch milieu.

Als leerling aan het Brugse atheneum was Sabbe lid van de Van Maerlants Zonen en als student aan de Gentse Rijksuniversiteit van 't Zal wel gaan. In 1929 behaalde hij het eerste Nederlandstalige diploma rechten in Gent en schreef zich in in de balie van Brugge. Ondertussen richtte hij samen met Georges Debusscher en Roger Ryckman in Brugge de Liberale Jonge Wachten op, verving hij in 1935 Jules Boedt als voorzitter van het Van Gheluwe's Genootschap-Liberale Volksbond en was hij actief in de liberaal-sociale verenigingen Eigen Bouwen en Het Gezin.

In 1938 werd Sabbe verkozen tot gemeenteraadslid in Brugge, een functie die hij tot zijn dood zou uitoefenen. Zijn aandacht werd in de jaren 1930 getrokken door de politieke toestand in Roeselare-Tielt waar Joris van Severen met het Verdinaso sterk stond. Mede onder invloed van Hendrik de Man ontwikkelde Sabbe het "liberaal solidarisme", gebaseerd op sociaal solidarisme, pacifisme, jeugdwerving en liberalisme. Sabbe wou de arbeiders en de middenklasse voor het liberalisme winnen. Zijn ideeën hebben duidelijk invloed gehad op het liberale partijprogramma van 1945. Sabbe werd overigens ondervoorzitter van de liberale partij en van 1949 tot 1950 had hij zitting in de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Daarnaast bleef hij actief op het sociale en het Vlaams-culturele terrein. Hij was vanaf 1944 ondervoorzitter van de Algemene Centrale van de Liberale Vakbonden van België en als voorzitter van het Brugse Willemsfonds en het Liberaal Vlaams Verbond breidde hij de werking van beide verenigingen sterk uit.

LITERATUUR: P. Lefèvre, *Le liberalisme à Bruges (1893-1940)*, ULB, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1976.

BERNARD VAN CAUSENBROECK